

21999A0824(01)

24.8.1999.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 222/31

EUROPSKA KONVENCIJA O ZAŠTITI KRALJEŽNJAKA KOJI SE KORISTE U POKUSNE I DRUGE ZNANSTVENE SVRHE

Preambula

DRŽAVE ČLANICE VIJEĆA EUROPE, POTPISNICE OVE KONVENCIJE,

Podsjećajući da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo među svojim članicama i da ono želi surađivati s ostalim državama u zaštiti živih životinja koje se koriste u pokusne i druge znanstvene svrhe;

Priznajući da čovjek ima moralnu obvezu poštovati sve životinje i da je dužan uzeti u obzir da one mogu patiti i da imaju sposobnost pamćenja;

Prihvaćajući, međutim, činjenicu da čovjek u svojoj potrazi za znanjem, zdravljem i sigurnošću ima potrebu koristiti životinje kad je razumno očekivati da će rezultati toga proširiti znanja ili doprinijeti sveopćoj dobrobiti ljudi ili životinja, jednako kao što ih koristi za hranu, odjeću i kao tegleće životinje;

Odlučne da ograniče upotrebu životinja u pokusne i druge znanstvene svrhe, s ciljem da se takva upotreba nadomjesti uvijek kada je to izvedivo, posebno pronalaženjem alternativnih mogućnosti i poticanjem primjene tih alternativnih mogućnosti;

Želeći usvojiti zajedničke odredbe kako bi zaštitile životinje korištene u postupcima koji mogu prouzročiti bol, patnju, stres ili trajna oštećenja i osigurale da se u slučajevima kad je to neizbježno oni svedu na minimum,

SPORAZUMJELE SU SE:

DIO I.

Opća načela

Članak 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na sve životinje koje se koriste ili se namjeravaju koristiti za bilo kakve pokusne ili druge znanstvene postupke, pri čemu takav postupak može izazvati bol, patnju, stres ili trajno oštećenje. Ona se ne primjenjuje na poljoprivrednu ili kliničku veterinarsku praksu koja nije namijenjena za pokuse.

2. U ovoj Konvenciji:

(a) „životinja”, ako nije drukčije kvalificirana, znači svaki kralježnjak osim čovjeka, uključujući larvalne oblike životinja koje neovisno žive i/ili se razmnožavaju, ali isključujući ostale fetalne ili embrionske oblike;

(b) „namijenjene za korištenje” znači uzgojene ili držane u svrhu prodaje, raspolaganja ili korištenja za eksperimentalne ili neke druge znanstvene postupke;

(c) „postupak” znači svako korištenje životinje u pokusne ili druge znanstvene svrhe, koje joj može izazvati bol, patnju, stres ili trajno oštećenje, uključujući sve aktivnosti koje su namijenjene ili bi mogle dovesti do rođenja životinje u takvim uvjetima, ali isključujući najmanje bolne metode (to jest „humane” metode) ubijanja ili označavanja životinja koje su prihvaćene u modernoj praksi. Postupak započinje kad se životinja najprije priprema za korištenje i završava kad daljnja opažanja za taj postupak više nisu potrebna; eliminacija boli, patnje, stresa ili trajnog oštećenja uspješnom primjenom anestezije, analgezije ili drugih metoda ne stavlja korištenje životinje izvan okvira ove definicije;

(d) „nadležna osoba” znači svaka osoba koju neka stranka smatra nadležnom na svom državnom području za obavljanje relevantne funkcije opisane u ovoj Konvenciji;

(e) „nadležno tijelo” znači tijelo ili osoba koja je imenovana za relevantnu svrhu na državnom području određene stranke;

- (f) „ustanova” znači bilo kakav čvrsti ili pokretni objekt, zgrada, grupa zgrada i drugi objekti, uključujući mjesta koja nisu potpuno ograđena ili natkrivena;
- (g) „ustanova za uzgoj” znači ustanova u kojoj se životinje uzgajaju za korištenje u postupcima;
- (h) „ustanova za nabavu” znači bilo koja ustanova, osim ustanove za uzgoj, iz koje se isporučuju životinje za korištenje u postupcima;
- (i) „korisnička ustanova” znači svaka ustanova u kojoj se životinje koriste u postupcima,
- (j) „humana metoda ubijanja” znači ubijanje životinje uz minimalno nanošenje tjelesne i duševne patnje, primjereno vrsti životinje.

Članak 2.

Postupak se smije provoditi samo za jednu ili više dolje navedenih namjena, u skladu s ograničenjima utvrđenima ovom Konvencijom:

- (a) i. izbjegavanje ili sprečavanje bolesti, slaboga zdravlja i drugih anomalija ili njihovih učinaka kod čovjeka, životinja kralježnjaka ili beskralježnjaka, ili biljaka, uključujući proizvodnju i ispitivanje kvalitete, djelotvornosti i sigurnosti lijekova, tvari ili proizvoda;
- ii. dijagnosticiranje ili liječenje bolesti, slaboga zdravlja i drugih anomalija ili njihovih učinaka kod ljudi, životinja kralježnjaka ili beskralježnjaka, ili biljaka;
- (b) otkrivanje, procjena, reguliranje ili promjena fizioloških stanja kod čovjeka, kralježnjaka i beskralježnjaka ili biljaka;
- (c) zaštita okoliša;
- (d) znanstvena istraživanja;
- (e) obrazovanje i osposobljavanje;
- (f) forenzička ispitivanja.

Članak 3.

Svaka se stranka obvezuje poduzeti sve potrebne korake da bi provela odredbe ove Konvencije i osigurala djelotvorni sustav kontrole i nadzora u najkraćem mogućem roku, a u svakom slučaju unutar razdoblja od pet godina od dana stupanja na snagu ove Konvencije za tu stranku.

Članak 4.

Nijedna odredba ove Konvencije ne utječe na slobodu stranaka da donose strože mjere za zaštitu životinja koje se koriste u postupcima ili za kontrolu i ograničavanje korištenja životinja u postupcima.

DIO II.

Opća briga i smještaj

Članak 5.

1. Za svaku životinju koja se koristi ili je namijenjena za korištenje u postupku mora se osigurati smještaj, odgovarajući okoliš, barem minimalni stupanj slobode kretanja, hrana, voda i njega primjerena za njezino zdravlje i udobnost. Svako ograničavanje opsega u kojem životinja može zadovoljavati svoje fiziološke i etološke potrebe mora biti što je moguće manje. Pri provedbi ove odredbe treba poštovati smjernice za smještaj i brigu o životinjama koje su navedene u Dodatku A ovoj Konvenciji.

2. Uvjeti u okolišu u kojemu se životinje uzgajaju, drže ili koriste moraju se svakodnevno provjeravati.

3. Dobrobit i zdravstveno stanje životinja mora se provjeravati dovoljno pažljivo i često da se može spriječiti bol ili patnja, stres i trajna oštećenja koja se mogu izbjeći.

4. Svaka stranka mora odrediti postupke kojima će se osigurati da se svaka otkrivena neispravnost ili patnja čim prije ispravi odnosno prekine.

DIO III.

Vođenje postupka

Članak 6.

1. Postupak se ne smije provoditi u bilo koju svrhu iz članka 2. ako postoji neka druga razumna i praktična metoda koja je zadovoljavajuća u znanstvenom smislu i za koju korištenje životinja nije nužno.

2. Svaka stranka treba poticati znanstvena istraživanja u svrhu razvoja metoda koje bi mogle osigurati iste informacije kao one koje se dobivaju postupcima.

Članak 7.

U slučajevima kad se postupak mora obaviti, izbor vrste mora se pažljivo razmotriti i prema potrebi objasniti nadležnom tijelu; pri izboru postupaka treba odabrati one za koje je

potreban najmanji broj životinja, koji uzrokuju najmanje boli, patnje, stresa ili trajnih oštećenja i za koje je najvjerojatnije da će dati zadovoljavajuće rezultate.

Članak 8.

Postupak se mora obavljati pod općom ili lokalnom anestezijom ili analgezijom ili nekim drugim metodama koje su tako osmišljene da se, u mjeri u kojoj je to moguće, eliminira bol, patnja, stres ili trajno oštećenje, koje se primjenjuju tijekom cijeloga postupka, ako:

- (a) bol koju uzrokuje postupak predstavlja manju štetu za zdravlje životinje od one koju bi izazvala upotreba anestezije ili analgetika; ili
- (b) ako je upotreba anestezije ili analgetika sukladna ciljevima postupka. U takvim slučajevima poduzimaju se zakonske i/ili administrativne mjere kako bi se osiguralo da se nijedan takav postupak ne provede bespotrebno.

Članak 9.

1. U slučajevima kad se životinju planira podvrgnuti postupku u kojemu će ona osjetiti ili bi mogla osjetiti jaku bol koja će vjerojatno biti dugotrajna, takav se postupak mora posebno prijaviti i opravdati ili za njega treba ishoditi posebno odobrenje od nadležnog tijela.

2. Moraju se poduzeti odgovarajuće zakonske i/ili administrativne mjere kako bi se osiguralo da se ni jedan takav postupak ne provede bespotrebno.

Takve mjere uključuju:

- ili posebno odobrenje od nadležnoga tijela,
- ili posebnu izjavu o takvom postupku nadležnom tijelu i sudske ili administrativne mjere koje to tijelo provodi ako mu se ne pruže zadovoljavajući dokazi da je taj postupak dovoljno važan za ispunjavanje bitnih potreba čovjeka ili životinje, uključujući rješavanje znanstvenih problema.

Članak 10.

Tijekom postupka na životinju se primjenjuju odredbe članka 5., osim u slučajevima kada te odredbe nisu u skladu s ciljem postupka.

Članak 11.

1. Na kraju postupka odlučuje se hoće li se životinja zadržati na životu ili će se usmrtniti na humani način. Životinja se ne održava na životu ako je vjerojatno da će trpjeti trajnu bol ili stres iako je u svakom drugom smislu vraćena u normalno zdravstveno stanje.

2. Odluke iz stavka 1. ovog članka donosi nadležna osoba, posebno veterinar, odnosno osoba koja je u skladu s člankom 13. odgovorna za postupak ili ga je obavila.

3. U slučajevima kad se na kraju postupka:

(a) životinja treba održati na životu, mora joj se pružiti njega koja odgovara njezinom zdravstvenom stanju, mora biti pod nadzorom veterinara ili neke druge nadležne osobe i držati se u uvjetima koji udovoljavaju zahtjevima iz članka 5. Od uvjeta predviđenih ovim podstavkom može se odstupiti ako prema mišljenju veterinara životinja zbog takvog odstupanja ne bi patila;

(b) životinja ne namjerava održati na životu ili kad primjena odredaba iz članka 5. ne može koristiti njezinoj dobrobiti, ona se mora čim prije usmrtniti na humani način.

4. Nijedna životinja koja je korištena u postupku koji uključuje oštru ili trajnu bol ili patnju, bez obzira na primjenu anestezije ili analgezije, ne smije se koristiti u daljnjim postupcima, osim ako se oporavi i osjeća dobro; ili

(a) ako je daljnji postupak takav da je životinja tijekom cijeloga postupka pod punom anestezijom koja se mora održavati do usmrćenja životinje; ili

(b) ako daljnji postupci uključuju samo manje intervencije.

Članak 12.

Neovisno o ostalim odredbama ove Konvencije, kada je to potrebno za opravdanu svrhu postupka, nadležno tijelo može dopustiti da se predmetna životinja pusti na slobodu pod uvjetom da mu se pruže zadovoljavajući dokazi da su poduzete sve moguće mjere da se sačuva dobrobit životinje. Postupci koji uključuju oslobađanje životinje nisu dozvoljeni isključivo u svrhu obrazovanja ili izobrazbe.

DIO IV.

Ovlaštenja

Članak 13.

Postupak za svrhe navedene u članku 2. mogu provoditi samo ovlaštene osobe ili se smije provoditi samo pod izravnom

nadležnošću ovlaštene osobe ili ako je predmetni eksperimentalni ili neki drugi znanstveni projekt odobren u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva. Ovlaštenja se daju samo osobama koje nadležno tijelo smatra za to sposobnima.

DIO V.

Ustanove za uzgoj i nabavu

Članak 14.

Ustanove za uzgoj i nabavu registriraju se kod nadležnog tijela podložno odobrenju izuzeća u skladu s člankom 21. ili 22. Takve registrirane ustanove moraju ispunjavati zahtjeve iz članka 5.

Članak 15.

U registraciji predviđenoj člankom 14. mora biti navedena osoba koja vodi ustanovu, koja je nadležna za pružanje ili organiziranje odgovarajuće skrbi za vrste životinja koje se u toj ustanovi uzgajaju ili drže.

Članak 16.

1. U registriranim ustanovama za uzgoj mora biti uspostavljen postupak evidentiranja životinja koje se tamo uzgajaju, broja i vrsta životinja koje napuštaju ustanovu, datume njihova odlaska te imena i adresa primatelja.

2. U registriranim ustanovama za nabavu mora biti uspostavljen postupak evidentiranja broja i vrsta takvih životinja koje u ustanovu ulaze i iz nje izlaze, datumima takvih premještaja, od koga su predmetne životinje nabavljene te imena i adresa primatelja.

3. Nadležno tijelo propisuje koju dokumentaciju moraju voditi i dati mu na raspolaganje osobe koje vode ustanove iz stavaka 1. i 2. ovog članka; takva dokumentacija mora se čuvati najmanje tri godine od dana zadnjega upisa.

Članak 17.

1. Svaki pas i mačka u ustanovi moraju se pojedinačno i trajno označiti na najbezbolniji mogući način prije prestanka sisanja.

2. Ako se neoznačeni pas ili mačka unese u ustanovu prvi put nakon prestanka sisanja, mora se čim prije označiti.

3. Ako se pas ili mačka prebacuje iz jedne ustanove u drugu prije nego prestane sisati i nije ih prethodno moguće označiti, dok označivanje ne bude moguće, mora se voditi potpuna dokumentacija u kojoj se posebno mora navesti majka životinje.

4. Pojednostosti o identitetu i podrijetlu svakog psa ili mačke moraju biti unesene u evidenciju ustanove.

DIO VI.

Korisničke ustanove

Članak 18.

Korisničke ustanove registriraju se kod nadležnih tijela ili ih nadležna tijela odobravaju na neki drugi način te moraju ispunjavati uvjete predviđene člankom 5.

Članak 19.

U korisničkim ustanovama moraju se osigurati uređaji i oprema prikladni za vrste životinja koje se tamo koriste i za postupke koji se tamo provode. Dizajn, konstrukcija i funkcioniranje tih uređaja i opreme moraju biti takvi da osiguravaju da se postupci izvode što učinkovitije kako bi se dobivali dosljedni rezultati s minimalnim brojem životinja i uz minimalni stupanj boli, patnje, stresa ili trajnih oštećenja.

Članak 20.

U korisničkim ustanovama:

(a) mora se odrediti osoba ili osobe koje su administrativno odgovorne za brigu o životinjama i za funkcioniranje opreme;

(b) mora se osigurati dovoljan broj obučenog osoblja;

(c) mora se dogovoriti pružanje veterinarskih savjeta i liječenja;

(d) veterinar ili neka druga nadležna osoba treba biti zadužena za savjetovanje vezano uz dobrobit životinja.

Članak 21.

1. Životinje dolje navedenih vrsta koje su namijenjene za korištenje u postupcima kupuju se izravno od registriranih

ustanova za uzgoj ili iz njih potječu, osim ako se ishodi opće ili posebno izuzeće prema postupku koji određuje stranka:

miš:	<i>Mus musculus</i>
štakor:	<i>Rattus norvegicus</i>
zamorac:	<i>Cavia porcellus</i>
zlatni hrčak:	<i>Mesocricetus auratus</i>
kunić:	<i>Oryctolagus cuniculus</i>
pas:	<i>Canis familiaris</i>
mačka:	<i>Felis catus</i>
prepelica:	<i>Coturnix coturnix</i> .

2. Svaka se stranka obvezuje da će proširiti primjenu odredaba iz stavka 1. ovog članka na druge vrste, posebno iz reda primata, čim budu postojali razumni izgledi za dostatnu nabavu namjenski uzgojenih životinja predmetne vrste.

3. Životinje lualice udomaćenih vrsta ne smiju se koristiti u postupcima. Opće izuzeće u skladu s uvjetima iz stavka 1. ovog članka ne smije se proširiti na pse i mačke lualice.

Članak 22.

U korisničkim ustanovama moraju se koristiti samo životinje isporučene iz registriranih ustanova za uzgoj i nabavu, osim ako se ishodi opće ili posebno izuzeće u skladu s postupcima koje odredi stranka.

Članak 23.

U slučajevima kad to odobri nadležno tijelo, postupci se mogu izvoditi izvan korisničkih ustanova.

Članak 24.

U korisničkim se ustanovama moraju utvrditi postupci za vođenje dokumentacije i za njihovo davanje na uvid nadležnim tijelima kada ih ona zatraže. Ta dokumentacija mora biti dostatna za ispunjavanje zahtjeva iz članka 27. te pored toga iz njih mora biti vidljiv broj i vrsta svih nabavljenih životinja, otkud su nabavljene i datum njihovoga dolaska.

DIO VII.

Obrazovanje i osposobljavanje

Članak 25.

1. Postupci koji se provode u svrhu obrazovanja, osposobljavanja ili daljnjeg osposobljavanja u okviru profesije ili za druge poslove, uključujući skrb za životinje koje se koriste ili se namjeravaju koristiti za postupke, moraju se prijaviti nadležnim tijelima i mora ih izvršavati ili nadzirati nadležna osoba koja će biti odgovorna osigurati da postupci budu

sukladni nacionalnom zakonodavstvu u skladu s uvjetima ove Konvencije.

2. Postupci u okviru obrazovanja, osposobljavanja ili daljnjeg osposobljavanja za svrhe koje nisu navedene u stavku 1. gore nisu dopušteni.

3. Postupci spomenuti u stavku 1. ovog članka ograničavaju se na one koji su apsolutno potrebni u svrhu predmetnog obrazovanja ili osposobljavanja i dopuštaju se samo ako se njihov cilj ne može postići jednako djelotvornim audiovizualnim ili drugim prikladnim metodama.

Članak 26.

Osobe koje obavljaju postupke ili sudjeluju u postupcima ili skrbe o životinjama koje se koriste u postupcima, uključujući nadzor, moraju prethodno proći odgovarajuće obrazovanje i osposobljavanje.

DIO VIII.

Statističke informacije

Članak 27.

1. Svaka stranka prikuplja statističke informacije o korištenju životinja u postupcima i u slučajevima kad je to zakonito te se te informacije daju na raspolaganje javnosti.

2. Prikupljaju se informacije vezane uz:

- broj i vrste životinja koje se koriste u postupcima;
- broj životinja u odabranim kategorijama, korištenih u postupcima koji su izravno povezani s medicinom, obrazovanjem i osposobljavanjem;
- broj životinja u odabranim kategorijama, korištenih u postupcima za zaštitu čovjeka i okoliša;
- broj životinja u odabranim kategorijama, korištenih u postupcima predviđenima zakonom.

Članak 28.

1. Podložno zahtjevima nacionalnog zakonodavstva koji se odnose na tajnost i povjerljivost, svaka stranka svake godine dostavlja glavnom tajniku Vijeća Europe podatke u odnosu na točke navedene u članku 27. stavku 2., prikazane u obliku koji je utvrđen u Dodatku B ovoj Konvenciji.

2. Glavni tajnik Vijeća Europe objavljuje statističke podatke koje dobije od stranaka u odnosu na točke navedene u članku 27. stavku 2.

3. Svaka je stranka pozvana da glavnom tajniku Vijeća Europe dostavi adresu svog nacionalnog tijela od kojega se može na zahtjev dobiti više informacija o sveobuhvatnijim nacionalnim statistikama. Te će adrese biti navedene u statistikama koje objavi glavni tajnik Vijeća Europe.

DIO IX.

Priznavanje postupaka provedenih na državnom području druge stranke

Članak 29.

1. Da bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje postupaka predviđenih zakonodavstvom o zaštiti zdravlja i sigurnosti, svaka stranka po mogućnosti priznaje rezultate postupaka izvedenih na državnom području druge stranke.

2. U tu svrhu stranke se obvezuju da će, kada je to izvedivo i zakonito, pružiti jedna drugoj pomoć, posebno davanjem informacija o svom zakonodavstvu i administrativnoj praksi vezanoj uz postupke koji se trebaju provesti radi potkrepljivanja zahtjeva za registraciju proizvoda, kao i činjeničnih informacija o postupcima koji se provode na njihovom državnom području, te o ovlaštenjima i drugim administrativnim pojedinostima u vezi tih postupaka.

DIO X.

Multilateralna savjetovanja

Članak 30.

Stranke će u roku od pet godina od stupanja ove Konvencije na snagu i svakih pet godina nakon toga ili češće ako to bude tražila većina stranaka, održavati multilateralna savjetovanja unutar Vijeća Europe kako bi ispitale primjenu ove Konvencije i preporučljivost njezine revizije odnosno proširenja njezinih odredaba. Ta će se savjetovanja odvijati na sastancima koje sazove glavni tajnik Vijeća Europe. Najmanje dva mjeseca prije tih sastanaka stranke moraju glavnom tajniku Vijeća Europe priopćiti imena svojih predstavnika.

DIO XI.

Završne odredbe

Članak 31.

Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe i Europskim zajednicama. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu i odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnoga tajnika Vijeća Europe.

Članak 32.

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kada četiri države članice Vijeća Europe izraze svoj pristanak da ih Konvencija obvezuje u skladu s odredbama članka 31.

2. Za potpisnicu koja naknadno da svoj pristanak da je Konvencija obvezuje, ona stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 33.

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe može pozvati bilo koju državu koja nije članica Vijeća na pristupanje ovoj Konvenciji, odlukom koju donese većina predviđena člankom 20.d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornica koje imaju pravo sjediti u odboru.

2. Za svaku državu pristupnicu Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana polaganja isprave o pristupanju kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 34.

1. Svaka potpisnica može prilikom potpisivanja ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju staviti jednu ili više rezervi. Međutim, rezerva se ne može staviti na članke od 1. do 14. ni članke od 18. do 20.

2. Svaka stranka koja je stavila rezervu u skladu s prethodnim stavkom može je u cijelosti ili djelomično povući putem službene obavijesti upućene glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu na dan kad glavni tajnik primi takvu obavijest.

3. Stranka koja je stavila rezervu na neku odredbu iz ove Konvencije ne može zahtijevati da tu odredbu primjenjuje bilo koja druga stranka; međutim, ako je njezina rezerva djelomična ili uvjetovana, ona može zahtijevati primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je i ona sama prihvatila.

Članak 35.

1. Svaka potpisnica može prilikom potpisivanja ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju navesti državno područje ili državna područja na koja će se ova Konvencija primjenjivati.

2. Svaka stranka može bilo kada kasnije, putem izjave upućene glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo državno područje koje navede u izjavi. U odnosu na to državno područje Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana u skladu s dva prethodna stavka, koja se odnosi na bilo koje državno područje navedeno u toj izjavi, može se povući putem obavijesti upućene glavnomu tajniku. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi takvu obavijest.

Članak 36.

1. Svaka stranka može u bilo kojem trenutku otkazati ovu Konvenciju putem obavijesti upućene glavnomu tajniku Vijeća Europe.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi takvu obavijest.

Članak 37.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavješćuje države članice Vijeća Europe, Europske zajednice i sve države koje su pristupile Konvenciji o:

- (a) svakom potpisivanju;
- (b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju;
- (c) svakom datumu stupanja ove Konvencije na snagu u skladu s člancima 32., 33. i 35.;
- (d) svakom drugom aktu, obavijesti ili priopćenju u vezi s ovom Konvencijom.

U potvrdu toga, niže potpisani, valjano ovlašteni za to, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 18. ožujka 1986. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe šalje ovjerene kopije svakoj državi članici Vijeća Europe, Europskim zajednicama i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

PRILOG B

REZERVA U ODNOSU NA ČLANAK 28. STAVAK 1. KONVENCIJE O ZAŠTITI KRALJEŽNJAKA KOJI SE KORISTE U POKUSNE I DRUGE ZNANSTVENE SVRHE

Kod primjene članka 34. stavka 1. Europske konvencije o zaštiti kralježnjaka koji se koriste u pokusne i druge znanstvene svrhe, Europska zajednica izjavljuje da se ne smatra obvezanom zahtjevima dostavljanja statističkih podataka utvrđenima u članku 28. stavku 1. navedene konvencije.
